

Sygn. akt IV KK 126/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. D.** ,
skazanego z art. 178a § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 kwietnia 2022 r.,
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w O.
z dnia 29 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.
z dnia 5 lipca 2021 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąży
skazanego.**

UZASADNIENIE

D. D. wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 5 lipca 2021 r., sygn. akt II K (...), został skazany za występki określony w art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 złotych. Sąd Okręgowy w O., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego wyrokiem z dnia 29 listopada 2021 r., sygn. akt II Ka (...), zaskarżone orzeczenie Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca skazanego, podnosząc zarzuty rażącej obrazy prawa materialnego (art. 178a k.k.) oraz

rażącego i mogącego mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku naruszenia prawa karnego procesowego (art. 433 § 2 k.p.k., art. 457 § 3 k.p.k. art. 2 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k.).

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, sygnalizując jej niedopuszczalność z mocy prawa.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy sytuacji, kiedy kasacja strony jest wniesiona z powodu uchybień, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt realiów procesowych niniejszej sprawy należy zauważyć, że wobec D. D. została orzeczona jedynie kara grzywny, a zatem podstawą kasacji wniesionej przez jego obrońcę mogły być wyłącznie uchybienia rangi bezwzględnej podstawy odwoławczej. Lektura tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia prowadzi do wniosku, że jego autor nie sformułował zarzutów wskazujących na wystąpienie jednej z okoliczności, o których mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

W takiej sytuacji Prezes Sądu Okręgowego w O. winien był odmówić przyjęcia kasacji obrońcy skazanego D. D., jako niedopuszczalnej z mocy ustawy (art. 530 § 2 k.p.k.). Skoro jednak tak się nie stało, gdyż została ona przyjęta, to należało pozostawić ją bez rozpoznania, zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postawnowieniu, jednocześnie na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążając skazanego.